

zapraszają na film pt.

POWSTANIE WARSZAWSKIE

***6 godzin oryginalnych kronik z Powstania Warszawskiego, 1440 godzin
koloryzacji, 112.000 wybranych klatek, 648.000 minut rekonstrukcji,
22.971.520 megabajtów danych
Pierwszy na świecie dramat wojenny non-fiction***

Premiera: 9 maja 2014

Produkcja: Polska 2014
Czas trwania: 85 minut
Dozwolony od lat 12
Dystrybucja: Next Film

OPIS PROJEKTU – FILM FENOMEN

„Powstanie Warszawskie” to pierwszy na świecie dramat wojenny non-fiction zmontowany w całości z materiałów dokumentalnych, opowiadający o tytułowym wydarzeniu poprzez historię dwóch młodych reporterów, świadków powstańczych walk. Film wykorzystuje autentyczne kroniki filmowe z sierpnia 1944 roku. Posiłkując się nowoczesną technologią koloryzacji i rekonstrukcji materiałów audiowizualnych oraz zapraszając do współpracy grupę znamienitych twórców, jego autorzy zrealizowali projekt, który nie ma odpowiednika w skali światowej.

6 godzin oryginalnych kronik z Powstania Warszawskiego; 7 miesięcy pracy; zespół konsultantów ds. militariów, ubioru, architektury, również urbanistów, warsawianistów i historyków; 1000 godzin konsultacji kolorystycznych; 1200 ujęć; 1440 godzin koloryzacji i rekonstrukcji; 112.000 wybranych klatek; 648.000 minut rekonstrukcji; 22.971.520 megabajtów danych – to tylko niektóre liczby pozwalające uświadomić sobie, choćby częściowo, ogromny nakład pracy i środków włożonych w realizację projektu „Powstanie Warszawskie”. Efektem jest 85 minut odbudowanego, pokolorowanego, ściskającego za gardło filmu, który ukazuje Powstanie Warszawskie z niespotykanym dotąd realizmem.

„Powstanie Warszawskie” ujrzy już niedługo światło dzienne dzięki Janowi Ołdakowskiemu, Dyrektorowi Muzeum Powstania Warszawskiego i Piotrowi C. Śliwowskiemu, Kierownikowi Sekcji Historycznej MPW. Autorem pomysłu na fabułę jest Jan Komasa. Scenariusz stworzyli Joanna Pawluśkiewicz, Jan Ołdakowski i Piotr C. Śliwowski. Na potrzeby współczesnej produkcji dialogi napisali Joanna Pawluśkiewicz i Michał Sufin. W projekt zaangażowani zostali także aktorzy: Maciej Nawrocki, Michał Żurawski oraz Mirosław Zbrojewicz, którzy użyczyli swych głosów głównym bohaterom filmu. Nad reżyserią dubbingów czuwała Miriam Aleksandrowicz. Koloryzacją materiałów zdjęciowych zajął się uznany polski autor zdjęć Piotr Sobociński Jr. Muzykę skomponował Bartosz Chajdecki. Za pełne udźwiękowanie filmu odpowiada Bartosz Putkiewicz. Za montaż filmu „Powstanie Warszawskie” odpowiada Joanna Brühl, pod opieką merytoryczną Milenii Fidler.

Ze względu na fragmentaryczny charakter zachowanych materiałów powstańczych kronik filmowych, prace te były jednym z kluczowych etapów produkcji. Twórcy nie chcieli by był to film jedynie o wydarzeniu historycznym, ale przede wszystkim o ludziach, którzy je tworzyli. *Powstańcy pojawiają się na ekranie, ale zbyt krótko, by opowiedzieć swoją historię. Stąd idea, by bohaterem filmu uczynić osobę, której w ujęciu nie widać, ale której obecność, emocje, działanie utrwalone są na taśmie operatora kamery – mówi Milenia Fiedler. Montowaliśmy materiał nie jako obiektywny zapis rzeczywistości, ale subiektywną prawdę o człowieku, który tej rzeczywistości doświadczył.*

Chcąc uzyskać najlepszą jakość pokolorowanego obrazu, Muzeum Powstania Warszawskiego zorganizowało konkurs na koloryzację i postprodukcję kronik z Powstania Warszawskiego. Jury pod przewodnictwem prof. Witolda Sobocińskiego wybrało do tego zadania Studio Orka. Pierwszym etapem prac była stabilizacja, czyli znalezienie punktów odniesienia dla każdego ujęcia oraz wyeliminowanie drżenia obrazu w kadrze. Kolejnym krokiem było odrestaurowanie materiału, w ramach którego Studio Orka przeprowadziło wstępną korekcję barwną w materiale czarno-białym, stabilizację oraz usunięcie pulsowania obrazu i niedoskonałości ekspozycji taśmy filmowej. Na tym etapie prace obejmowały także ręczną naprawę zniekształceń obrazu, usunięcie zanieczyszczeń oraz uszkodzeń taśmy i kontrolę ziarna.

Kolejnym krokiem była koloryzacja. Prawidłowe „pokolorowanie” filmu stanowiło wielkie wyzwanie. Przed rozpoczęciem prac przygotowano bazę referencyjną liczącą kilka tysięcy fotografii broni i uzbrojenia, umundurowania, ekwipunku, ubrań cywilnych, infrastruktury miasta, tablic informacyjnych, kilkaset zdjęć różnych rodzajów bruku, płyt chodnikowych itd. Nad stroną merytoryczną czuwali m.in. historycy Muzeum Powstania Warszawskiego, konsultanci ds. urbanistyki i architektury, warsawianie i konsultanci ds. broni i uzbrojenia współpracujący z Muzeum Powstania Warszawskiego.

Film kolorowano używając unikalnego oprogramowania, wymyślonego i stworzonego w USA. Ze względu na fakt, iż materiały filmowe użyte w „Powstaniu Warszawskim” były mocno wyeksploatowane bądź też zniszczone (prawdopodobnie poprzez wywoływanie w ciężkich warunkach oraz zły system przechowywania), w wielu przypadkach ciężko było dobrać właściwy kolor. Każde ujęcie wymagało po wstępnym pokolorowaniu dokładnego opisu i wielu godzin pracy konsultantów historycznych.

Po wykonaniu standardowej kolorkorekcji producenci zaprosili do współpracy znanego operatora filmowego Piotra Sobocińskiego Jr., który jako *Colour Grading Supervisor* był odpowiedzialny za „uwiarygodnienie” i ujednoczenie naniesionych w postprodukcji barw.

Muzeum Powstania Warszawskiego, oprócz pokolorowania dotąd czarno-białego materiału filmowego z Powstania, zdecydowało o jego całkowitym udźwiękowieniu. Tego niesłychanie trudnego zadania podjął się Bartosz Putkiewicz, reżyser dźwięku. Setki godzin spędzone w studiu, „łowienie” dźwięków miasta, powstańczej ulicy, odgłosów wystrzałów, wybuchów czy współpraca z kryminologiem odczytującym słowa z ruchu warg, to tylko część wyzwań, którym musiał sprostać Bartosz Putkiewicz. Dzięki tej pracy film z Powstania Warszawskiego po raz pierwszy w historii „zabrzmiał” na ekranach kin, a jego bohaterowie, przemówią.

GENEZA „POWSTANIA WARSZAWSKIEGO”

Biuro Informacji i Propagandy Komendy Głównej Związki Walki Zbrojnej – Armii Krajowej (BIP KG ZWZ – AK) zostało utworzone na przełomie marca i kwietnia 1940 r. Podstawowymi zadaniami BIP-u było informowanie polskiego społeczeństwa o działaniach rządu w Londynie, dokumentowanie działań okupanta i walka z niemiecką propagandą. Dział A (Informacyjno-filmowy) BIP-u prowadził tajne szkolenia fotoreportażu, reżyserii i obsługi megafonów. Dla BIP-u pracowali m.in. operatorzy i montażyści: Antoni Bohdziewicz, Waław Kaźmierczak, Leonard Zawisławski, Seweryn Kruszyński, reżyserzy Jerzy Gabryelski, Jerzy Zarzycki, Andrzej Ancuta, Roman Banach, Ryszard Szope, Henryk Vlassak, Antoni Wawrzyniak, fotografowie

Sylwester Braun i Joachim Joachimczyk, historyk Aleksander Gieysztor oraz filolog prof. Kazimierz Feliks Kumaniecki.

Do czasów współczesnych udało się ocalić niewielką część zrealizowanych przez nich materiałów. Sami filmowcy nie byli w stanie oszacować po wojnie ich wielkości. Komplet filmów (122 kęgi taśmy filmowej) został ukryty przed upadkiem Powstania przez żołnierzy z Oddziału „Chwaty” w piwnicy domu przy ul. Wilanowskiej 1. Filmowe rolki, zwinięte w rulony, zostały umieszczone w gazogeneratorach samochodowych, które następnie przykryto szczelnymi pokrywami i owinięto osmołowaną papą, a później umieszczono w pojemnikach. Pojemniki te zostały odkopane w 1946 r. Materiał filmowy przekazano do konserwacji i obróbki, a w następnej kolejności został on zmontowany przez Wacława Kaźmierczaka na taśmie 35 mm w jeden film: „Warszawa walczy”. Niestety, niedługo potem materiał „zaginął” w przepastnych czeluściach archiwów Polski Ludowej, by pojawić się na powrót dopiero w 1956 r., pocięty na krótkie kawałki i posklejany chaotycznie bez zachowania chronologii.

Produkcja „Powstania Warszawskiego” stanowi materiał na osobny film. Prawdopodobnie po raz pierwszy w historii kina postanowiono stworzyć film fabularny oparty wyłącznie na materiale dokumentalnym. Z posiadanych kronik twórcy filmu skonstruowali historię dwóch braci – operatorów, dokumentujących przebieg Powstania Warszawskiego. Po zakończeniu montażu off-line nastąpił etap restoringu. Odpowiednio przygotowany materiał został poddany niezwykle żmudnemu i czasochłonnemu procesowi koloryzacji. W celu osiągnięcia maksymalnej wierności historycznej ekipa ekspertów od broni, ubiorów i architektury musiała ustalić kolory referencyjne, które stały się materiałem bazowym dla ekipy koloryzatorów. Jednocześnie zespół historyków MPW prowadził kwerendę mającą na celu przygotowanie jak najbogatszego merytorycznego materiału referencyjnego. Po zakończeniu trwającego 6 miesięcy procesu koloryzacji przyszedł czas na kolorkorekcję, której podjął się Piotr Sobociński jr.

IDEA „POWSTANIA WARSZAWSKIEGO” – OŻYWIONA HISTORIA

Pomysł pokolorowania kronik Powstania Warszawskiego może na pierwszy rzut oka wydawać się zaskakujący, szczególnie, że towarzyszące nam przez dziesięciolecia czarno-białe ilustracje, publikowane w książkach i albumach poświęconych Powstaniu, stały się trwałym elementem naszej zbiorowej wyobraźni. Jednak te tradycyjne czarno-białe przedstawienia czynią z przeszłości obszar wyizolowany i zamknięty, oddzielony nieprzekraczalną barierą od terażniejszości. Zastosowanie koloru sprawiało, że dystans został zmniejszony, a wydarzenia historyczne zyskały nowy wymiar i zostały urealnione. Przeszłość staje się – jak chciał Norwid – dniem dzisiejszym „tylko cokolwiek dalej”.

Muzeum Powstania Warszawskiego znane jest z projektów dalece wykraczających poza standardową działalność wystawienniczą. Chcąc dotrzeć do jak największej grupy odbiorców, nie waha się korzystać z instrumentów pop-kulturowych. Wyprodukowany w 2010 r. film „Miasto ruin”, zabierający widza w ścisnąca za gardło podróż nad zniszczoną Warszawą, jest tego najlepszym przykładem. „Powstanie Warszawskie” to krok dalej – jego nowatorska forma

w połączeniu z bogactwem wizualnym i siłą materiału archiwalnego czynią ten projekt przedsięwzięciem wyjątkowym i bezprecedensowym. Na uwagę zasługuje także niezwykle walor społeczno-edukacyjny projektu: zdejmując czarno-białą zasłonę stajemy tak blisko Powstania jak nigdy wcześniej, a dzięki osiągnięciom nowoczesnej technologii widzowie dostaną niebywałą okazję, by poznać na nowo jeden z najważniejszych epizodów polskiej historii.

Oglądając archiwalne materiały wykorzystywane w służbie kina fabularnego, doświadczamy niesamowitego dysonansu poznawczego – z jednej strony jest to przecież ważna karta historii Polski, z drugiej natomiast film wygląda tak, jakby został nakręcony współcześnie, przy udziale scenografów, specjalistów od kostiumów, wielkiej ilości rekwizytów z epoki oraz licznych efektów wizualnych.

FABUŁA „POWSTANIA WARSZAWSKIEGO”

Bohaterami filmu jest dwóch braci, operatorów BIP-u, którzy otrzymują zadanie dokumentowania Powstania. Chcą kręcić „prawdziwą” wojnę i robią wszystko, żeby przyłączyć się do jednego z powstańczych oddziałów. Niestety, nie jest to zadanie łatwe ponieważ żołnierze ich przeganiają – wojsko zawsze z trudnością tolerowało obecność dziennikarzy. Początkowo więc dokumentują życie cywilne, pieczenie chleba, działalność kuchni, warsztatów rusznikarskich itd. Takich materiałów oczekuje zresztą od nich ich szef, dając im zadanie przygotowania kroniki, która ma być wyświetlona w kinie „Palladium”. Poszukując odpowiednich ujęć, wchodzą coraz głębiej – dosłownie i w przenośni – w samo Powstanie. I w końcu udaje im się dołączyć do jednego z oddziałów, z którym idą na akcję.

Wtedy potwierdza się stara prawda, że Bóg karze ludzi spełniając ich najskrytsze marzenia – bracia mogą wreszcie nakręcić „prawdziwą” wojnę, tyle, że ta okazuje się potworna. Bohaterowie orientują się, że przyszło im uczestniczyć w czymś przekraczającym ich najśmielsze wyobrażenia – świat, w którym się znaleźli, to świat po apokalipsie. Uświadamiają sobie, że ich rolą jest udokumentowanie tej apokalipsy i ocalenie za wszelką cenę taśmy z materiałem...

REALIZATORZY POWSTAŃCZYCH KRONIK FILMOWYCH

Dzięki dostępowi do archiwów ekipie „Powstania Warszawskiego” udało się ustalić tożsamość wielu ludzi, którzy pracowali dla Biura Informacji i Propagandy Komendy Głównej Związki Walki Zbrojnej, tworząc materiały, z których część będziemy mogli oglądać na ekranie:

Antoni Bohdziewicz „Wiktor” (ur. 10 września 1906 r. w Wilnie, zm. 20 października 1970 r. w Warszawie). Reżyser i scenarzysta filmowy. W 1928 r. ukończył studia techniczne na Politechnice Warszawskiej. Pracował w regionalnej rozgłośni Polskiego Radia w Wilnie, w latach 1931 – 35 wyjechał na stypendium filmowe do Paryża. Wybuch wojny uniemożliwił mu dokończenie pracy nad filmem fabularnym. W Powstaniu Warszawskim został szefem zespołu operatorów Powstańczej Kroniki Filmowej, był także komentatorem podczas emisji kronik w kinie Palladium. Po zakończeniu wojny pracował przy realizacji Polskiej Kroniki Filmowej, później jednak, kiedy skrytykował realizm socjalistyczny, został pozbawiony możliwości kręcenia filmów. W latach 1948 – 1966 był kierownikiem Katedry Reżyserii Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi, a w latach 1966 – 69 wykładał w Institut National Supérieur des Arts du Spectacle w Brukseli.

Jerzy Zarzycki „Pik” (ur. 1 stycznia 1911 r. w Łodzi, zm. 2 stycznia 1971 r. w Warszawie). Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego na kierunku historia sztuki. Od 1930 r. pracował jako operator, a od 1931 r. reżyserował filmy dokumentalne, m.in.: „Kercelak”, „Wieś Podolska” (1932) oraz „Morze” (1933). W 1938 r. ukończył Wydział Reżyserii w Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej w Warszawie. W tym roku zadebiutował reżyserią filmu fabularnego „Ludzie Wisły”. W czasie oblężenia Warszawy przez Niemców we wrześniu 1939 r. był jednym z operatorów w ekipie filmowej Dowództwa Obrony Warszawy. W czasie Powstania

Warszawskiego był działaczem zespołu referatu filmowego. Dokumentował rejony Woli i Śródmieścia Północ. Po zakończeniu wojny, w latach 1955 – 1961, był kierownikiem artystycznym Zespołu Filmowego „Syrena”. W latach 1947 – 1970 pracował jako reżyser i scenarzysta filmowy.

Andrzej Ancuta „Kier” (ur. 10 lutego 1919 r. w Mińsku Litewskim, zm. 14 lutego 2009 r. w Warszawie). Kapral podchorąży. Operator filmowy, realizator filmów dokumentalnych, pedagog. W Powstaniu Warszawskim był działaczem zespołu referatu filmowego. Po jego zakończeniu przebywał w niemieckich obozach jenieckich, a po zakończeniu wojny trafił do Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, gdzie w latach 1950 – 96 pełnił rolę wykładowcy na Wydziale Operatorskim. W latach 1958 – 63 i 1969 – 72 był dziekanem Wydziału Operatorskiego, w latach 1975 – 78 Prorektorem uczelni ds. Nauczania, a w latach 1987 – 90 kierownikiem Zakładu Sztuki Operatorskiej. Jest autorem podręczników z zakresu sztuki operatorskiej.

Stefan Bagiński „Stefan” (ur. 6 czerwca 1910 r. w Warszawie, zm. 25 kwietnia 2002 w Warszawie). Porucznik. Operator filmowy. W czasie Powstania Warszawskiego był działaczem zespołu referatu filmowego. Dokumentował rejon Śródmieścia Północ i Starego Miasta. Po zakończeniu Powstania opuścił Warszawę razem z ludnością cywilną. Po zakończeniu wojny pracował nad produkcją filmów dokumentalnych, w tym realizacją i montażem. Był również autorem scenariuszy.

Roman Banach „Świerk” (ur. 15 lipca 1912 r. w Czortkowie, zm. 12 sierpnia 1966 r. w Warszawie). Ułan z cenzusem. Reżyser i scenarzysta filmów dokumentalnych. Autor kronik filmowych podczas obrony Warszawy we wrześniu 1939 r. W czasie Powstania Warszawskiego był członkiem ekipy filmowej dokumentującej działania wojskowe i życie codzienne. Działalność dokumentacyjną prowadził w Śródmieściu Północ i na Mokotowie. Po zakończeniu Powstania Warszawskiego przebywał w niewoli niemieckiej, potem został realizatorem, reżyserem, montażystą i autorem scenariuszy filmów dokumentalnych.

Jerzy Gabryelski „Orski” (ur. 30 października 1906 r. we Lwowie, zm. 3 lutego 1978 r. w Nowym Jorku). Reżyser, dokumentalista. Absolwent Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej w Warszawie. Na początku lat 30. przebywał we Francji na stypendium filmowym, gdzie realizował eksperymentalne projekty kinematograficzne. Autor kronik filmowych podczas obrony Warszawy we wrześniu 1939 r. W czasie Powstania Warszawskiego był zaangażowany w prace reporterskie i dokumentacyjne. Z powodu przynależności do AK po zakończeniu wojny został poddany represjom przez NKWD, był więziony i brutalnie przesłuchiwany. Po 1956 r. władze wydały mu zgodę na realizację filmów dokumentalnych i oświatowych. Od 1962 r. do dnia śmierci przebywał na emigracji.

Seweryn Kruszyński (ur. 12 czerwca 1911 r. w Monasterku na Ukrainie). Operator filmowy, dokumentalista. Swoje fascynacje sztuką filmową kształtował początkowo jako praktykant w warsztacie sprzętu filmowego, a następnie od 1931 r. jako asystent operatora. W latach 1934 – 39 zdobywał doświadczenie jako asystent operatora i konserwator sprzętu w wytwórni „Sfinks” oraz w ośrodku produkcji filmowej „Falanga”. W Powstaniu Warszawskim wchodził w skład zespołu dokumentującego działania wojskowe i życie codzienne na terenie Śródmieścia. Od 1945 r. pracował w Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie przy realizacji Polskiej Kroniki Filmowej. Od 1946 r. był operatorem filmów fabularnych, a w latach 1962 – 76 filmów dokumentalnych w Wytwórni Filmowej „Czołówka”.

Ryszard Szope (ur. ok. 1916 r., zm. 2 września 1997 r. w Warszawie). Operator filmowy, dokumentalista. W czasie Powstania Warszawskiego pracował jako operator filmowy, dokumentując działania wojskowe i życie codzienne. Działalność reporterską prowadził razem z bratem Edwardem (ur. 9 września 1911 r.). Po zakończeniu Powstania wyszedł z miasta wraz z ludnością cywilną. Po wojnie został operatorem i autorem scenariuszy filmów dokumentalnych. W 1966 r. otrzymał wyróżnienie Ministra Obrony Narodowej za film dokumentalny „Za waszą wolność i naszą”, a w 1968 r. został nagrodzony Dyplomem

Specjalnym na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Armii Zaprzyjaźnionych w Veszprém na Węgrzech za film dokumentalny „Wietnamu dzień powszedni”.

Edward Szope (ur. 9 września 1911 r., data i miejsce śmierci nieznane). Brat Ryszarda. Po wojnie używał formy nazwiska: Szopa. Operator filmowy, dokumentalista. Kapral. W czasie kursów maturalnych praktykował w laboratorium filmowym. W latach 1932 – 33 odbył służbę wojskową w 1. Pułku Artylerii Przeciwlotniczej w Warszawie. W latach 30. Pracował jako laborant filmowy. W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. służył w Wojsku Polskim. Do domu wrócił w połowie października 1939 r. i osiadł w Warszawie. W czasie okupacji prowadził działalność handlową. W czasie Powstania Warszawskiego od 3 sierpnia pracował jako operator filmowy, dokumentował działania wojskowe i życie codzienne. Działalność reporterską prowadził razem z bratem Ryszardem. Ranny 8 września; do końca walk przebywał w szpitalu przy ul. Chmielnej 32. Po zakończeniu Powstania przewieziony do szpitala w Krakowie, skąd ucieka 11 stycznia 1945 r. W połowie marca 1945 r. powraca do Warszawy. W latach 1948 – 49 pracuje w firmie „Epidia” w Warszawie (ul. Pogonowskiego 15) jako laborant filmowy. Później bezrobotny. Dalsze losy nie są znane.

Henryk Vlassak „Wania” (zm. prawd. ok. 1955 r. na Węgrzech). Polski operator filmowy pochodzenia węgierskiego. W latach 30. był autorem zdjęć kilkunastu filmów fabularnych, m.in.: „Przeor Kordecki – obrońca Częstochowy” (1934), „Wierna rzeka” (1936), „Kościuszko pod Raclawicami” (1938), a także współtwórcą filmów dokumentalnych. Zajmował się także montażem i scenografią filmową. W 1938 r. został nagrodzony przez Ministra Spraw Zagranicznych na Festiwalu Filmów w ramach Targów Wschodnich we Lwowie za film „Kościuszko pod Raclawicami”. Autor kronik filmowych podczas obrony Warszawy we wrześniu 1939 r. W czasie Powstania Warszawskiego pracował jako operator filmowy, dokumentując działania wojskowe i życie codzienne w Śródmieściu. Jest autorem zdjęć natarcia niemieckich czołgów, przed którymi pędzono ludność cywilną. Jego losy powojenne nie są bliżej znane.

Antoni Wawrzyniak „Antonio” (ur. 13 czerwca 1883 r. w Warszawie, zm. 6 września 1954 r. w Łodzi). Operator filmowy. Starszy sierżant. W latach 1924 – 1939 pracował nad zdjęciami 28 filmów pełnometrażowych, dokumentalnych i krótkometrażowych. W czasie Powstania Warszawskiego pracował jako operator filmowy, dokumentując działania wojskowe i życie codzienne w Śródmieściu Północ. Po zakończeniu działań wojskowych wyszedł z miasta wraz z ludnością cywilną. Po 1945 r. pracował w Wytwórni Filmów Oświatowych, głównie nad filmami krótkometrażowymi.

Wacław Feliks Kaźmierczak „Wacek” (ur. 5 sierpnia 1905 w Dulinowie, zm. 10 kwietnia 1981 w Warszawie). Montażysta, scenarzysta i reżyser filmów dokumentalnych. Przed wojną pracował jako operator w Polskiej Agencji Telegraficznej. W Powstaniu Warszawskim był kierownikiem laboratorium filmowego i montażystą kronik powstańczych „Warszawa walczy”. Po zakończeniu II wojny światowej został autorem i współautorem wielu filmów dokumentalnych oraz laureatem nagród uzyskiwanych na festiwalach filmowych krajowych i międzynarodowych, m. in. w Cannes (1947), Florencji (1965), Monte Carlo (1967).

Stanisław Bala „Giza” (ur. 10 listopada 1922 r. w Starowiskitkach, zm. 9 września 2013 w Los Angeles). Operator filmowy, dokumentalista. W konspiracji od 1 marca 1940 r.; od 1 lipca 1943 r. pracuje w Oddziale VI Komendy Głównej AK (Biurowo Informacji i Propagandy). W 1940 - 1942 r. studiuje w Szkole Budowy Maszyn (Wawelberg) i uzyskuje dyplom technika. W 1943 r. kończy Szkołę Polowych Sprawozdawców Wojennych, a w 1944 r. Szkołę Polowych Sprawozdawców Wojskowych. W Powstaniu Warszawskim pracuje jako operator filmowy, dokumentuje walki na Woli oraz w Śródmieściu m.in. zdobywanie kościoła św. Krzyża i sąsiedniej komendy policji. Po zakończeniu Powstania więziony w niemieckich obozach jenieckich: Lamsdorf, Gross-Born, Sandbostel i Lubece. Po zakończeniu wojny pozostaje za granicą, mieszka we Francji i w Wielkiej Brytanii, gdzie kończy studia techniczne. W pierwszej połowie lat 50. osiedla się w USA.

Kazimierz Pyszkowski (data i miejsce urodzenia nieznane, zm. 1974 r. w Warszawie). Operator filmowy. W Powstaniu Warszawskim zaangażowany w działalność zespołu referatu

filmowego, pracuje z upoważnienia szefa Tajnych Wojskowych Zakładów Wydawniczych Oddziału VI Komendy Głównej AK (Biura Informacji i Propagandy); producent filmowych kronik powstańczych. W latach 1946 – 47 przebywa za granicą. Jego działalność powojenna nie jest bliżej znana.

WSPÓLCZEŚNI TWÓRCY „POWSTANIA WARSZAWSKIEGO”

Wszelkie materiały filmowe nakręcone przez wyżej wymienionych pracowników BIP-u były jedynie podstawą do tego, czym ostatecznie stał się projekt „Powstania Warszawskiego”. Wieloosobowej ekipie twórców, którzy przyczynili się do finalizacji filmu, przewodzili:

Jan Oldakowski, ur. 1972 r. w Warszawie. Dyrektor Muzeum Powstania Warszawskiego. Absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Pracował m.in. jako dyrektor Departamentu Środków Społecznego Przekazu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także jako szef gabinetu ministra Kazimierza Michała Ujazdowskiego. W 2004 roku objął funkcję dyrektora Muzeum Powstania Warszawskiego, którego koncepcję i program działalności współtworzył. Odznaczony m.in. Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Piotr Śliwowski, ur. 1972 r. Szef Sekcji Historycznej Muzeum Powstania Warszawskiego. Absolwent Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz Akademii Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie. Autor kilkunastu projektów wystawienniczych, kierował m.in. zespołem budującym replikę bombowca "Liberator". Koordynator i szef projektu "Miasto Ruin". Autor i współautor wielu publikacji na temat II wojny światowej. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i honorową odznaką jednostki wojskowej GROM.

Jan Komasa, ur. 1981 r. Absolwent Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej w Państwowej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi oraz Wydziału Filozofii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, znany polski reżyser młodego pokolenia, laureat licznych nagród filmowych, w tym na prestiżowym festiwalu w Cannes. W 2005 roku wyreżyserował jedną z trzech części filmu „Oda do radości”. W 2008 roku zrealizował „Golgotę wrocławską” - 90-minutowy spektakl Teatru Telewizji w ramach Sceny Faktu. Przełomem w karierze była realizacja filmu „Sala Samobójców” - debiut fabularny obsypany nagrodami na całym świecie.

Bartosz Chajdecki, ur. 1980 r., absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie, uczeń Zbigniewa Preisnera, twórca muzyki do kilkudziesięciu spektakli teatralnych. Współpracował jako kompozytor i konsultant muzyczny z prestiżowymi instytucjami kulturalnymi w Polsce i na świecie, m. in. Teatr Samuela Becketta w Londynie i Yale School of Drama w USA. Autor muzyki do serialu telewizyjnego „Czas Honoru”, za którą w 2011 r. otrzymał m.in. prestiżową nominację Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Muzyki Filmowej. Jan A.P. Kaczmarek przyznał mu „Transatlantyk Oceans Award 2011” „dla najbardziej obiecującego kompozytora muzyki filmowej młodego pokolenia”. Autor muzyki m.in. do filmów „AmbaSSada” oraz „Chce się żyć”.

Piotr Sobociński Jr., ur. 1983 r. Absolwent Wydziału Operatorskiego w Państwowej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Syn operatora Piotra Sobocińskiego i wnuk Witolda Sobocińskiego. Od 2007 roku realizuje zarówno filmy fabularne, jak i reklamowe jako operator obrazu. Jest autorem zdjęć m.in. do filmów: „Róża”, „Drogówka” czy „Układ zamknięty”. Współtworzył zdjęcia do takich filmów jak „Wenecja” Jana Jakuba Kolskiego, „Katyń” Andrzeja Wajdy, czy „Plac Zbawiciela” Krzysztofa Krauzego i Joanny Kos-Krauze. Za swoją pracę otrzymał liczne nagrody na całym świecie.

Joanna Brühl, w 1990 roku pracowała jako asystentka montażu przy filmie „Życie za życie” Krzysztofa Zanussiego. Od 1991 roku współpracowała przy niemieckich produkcjach filmowych nagradzanych na festiwalach filmowych w Cork, Clermont Ferrand, Locarno i Wenecji. Równolegle pracowała jako montażystka dźwięku przy wielu produkcjach

fabularnych dla niemieckich stacji telewizyjnych, takich jak ARD, ZDF i Sat1. Od 2008 roku pracuje jako montażysta obrazu w Polsce.

Milenia Fiedler, ur. 1966 r., studiowała montaż na Wydział Filmowy i Telewizyjny Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze (FAMU). Od 1990 roku pracuje jako montażystka filmów fabularnych, dokumentalnych, telewizyjnych. Pracowała między innymi z Andrzejem Wajdą, Krzysztofem Zanussi, Januszem Majewskim, Mariuszem Trelińskim. Dwukrotnie nagrodzona za montaż na Festiwalu Filmów Fabularnych w Gdyni. Montowała nominowany do Oscara „Katyń” Andrzeja Wajdy. Wykładowca montażu w Państwowej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi.

Bartosz Putkiewicz, reżyser dźwięku, kompozytor, sound designer. Członek Polskiej Akademii Filmowej. Twórca wielu filmów w zakresie postprodukcji dźwięku, takich jak: „Sala Samobójców”, „Pokłosie”, „Hania”, „Jestem”. Dwukrotny laureat Polskiej Nagrody Filmowej „Orzeł”. Współpracujący z wieloma reżyserami i operatorami m.in. z laureatem Oscara Januszem Kamińskim („Lista Schindlera”, „Szeregowiec Ryan”).

Maciej Nawrocki, ur. 1984 r. Urodzony w Warszawie. W 2011 roku ukończył studia aktorskie w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Debiutował na ekranie w filmie „Operacja Dunaj” w reżyserii Jacka Głaba. Po studiach współpracował z warszawskim Teatrem Dramatycznym oraz Teatrem Dramatycznym w Białymstoku. Obecnie mieszka i pracuje w Warszawie jako aktor i lektor.

Michał Żurawski, ur. 1979 r. Absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Debiutował w sztuce „Romeo i Julia” w niemieckim teatrze Schwedt w 2000 roku. Współpracował z wieloma warszawskimi teatrami (TR Warszawa, Teatr Dramatyczny, Teatr studio, Teatr Polonia, Och-Teatr). Ma na swoim koncie role filmowe w „Odzie do radości”, „Zerze”, „W ciemności”.

Mirosław Zbrojewicz, ur. 1957 r. W 1981 roku ukończył studia na Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Współpracował m.in. z Teatrem Rozmaitości w Warszawie, Teatrem Studio w Warszawie, czy Teatrem Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku. Współpracował przy takich produkcjach jak „Kiler”, „Chłopaki nie płaczą”, „Czas Honoru”. Użyczył głosu m.in. w „Hobbit: Niezwykła podróż”, „Zapłątani”, „Shrek” czy „Harry Potter”.

TECHNOLOGIA W SŁUŻBIE PRAWDY

W trakcie realizacji „Powstania Warszawskiego” skorzystano z licznych technik post-produkcyjnych oraz restoringowych, które pozwoliły uzyskać bezprecedensowy efekt. Oglądając film dosłownie przenosimy się do rzeczywistości Powstania Warszawskiego, odczuwając wielkie emocje towarzyszące ekranowym bohaterom, a także wyłapując wzrokiem najmniejsze nawet detale. Cały proces pochłonął tak wiele czasu i sił, że warto dowiedzieć się, przynajmniej powierzchownie, na czym on polegał:

Stabilizacja

Stabilizacja polega na znalezieniu w miarę stałych, lub poruszających się w przestrzeni w przewidywalny sposób punktów odniesienia i wyrównania całego trzęsącego się obrazu do tych punktów. W momencie, kiedy niestabilności obrazu zostaną wyeliminowane, następuje etap usuwania tzw. worpów, czyli wszystkich nienaturalnych odkształceń taśmy, zaburzających naturalną geometrię klatki filmowej. Dzięki ustabilizowanemu materiałowi niektóre ujęcia nabrały zupełnie nowego wymiaru: dopiero teraz można zauważyć, że neon BAYER kołysze się na wietrze albo że legitymowanej kobiecie trzęsą się ze strachu ręce...

Restoring

Restoring to ręczne usunięcie brudków z taśmy (np. kurzu), ręczne niwelowanie rys oraz ręczne niwelowanie uszkodzeń taśmy (takich jak dziury czy znaczniki). Wszystkie te naprawy są czasochłonne, gdyż trzeba znaleźć złoty środek, aby usunąć jak najwięcej uszkodzeń

i jednocześnie nie doprowadzić do powstania niechcianych zniekształceń obrazu. Ze względu na fakt, że materiały pochodziły z wielu różnych źródeł, należało doprowadzić je do takiego stanu, w którym wyglądałyby jak spójny film.

Koloryzacja

Film kolorowano używając unikalnego oprogramowania, wymyślonego i stworzonego w Hollywood. Ze względu na fakt, iż materiały filmowe użyte w „Powstaniu Warszawskim” były mocno wyeksploatowane bądź też zniszczone (prawdopodobnie poprzez wywoływanie w ciężkich warunkach oraz zły system przechowywania), w wielu przypadkach ciężko było dobrać właściwy kolor. Każde ujęcie wymagało po wstępnym pokolorowaniu dokładnego opisu i wielu godzin pracy konsultantów historycznych.

Wierność historyczna

Prawidłowe „pokolorowanie” „Powstania Warszawskiego” stanowiło wielkie wyzwanie, a zapewnienie poprawności merytorycznej przyprawiało ekipę o przysłowiowy zawrót głowy i dziesiątki nieprzespanych nocy. Przed rozpoczęciem prac przygotowano bazę referencyjną liczącą kilka tysięcy fotografii broni i uzbrojenia, umundurowania, ekwipunku, ubrań cywilnych, infrastruktury miasta, tablic informacyjnych, kilkaset zdjęć różnych rodzajów bruku, płyt chodnikowych itd. Nad stroną merytoryczną czuwali m.in. konsultanci ds. urbanistyki i architektury, warszawianie oraz konsultanci ds. broni i uzbrojenia.

MUZEUM POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Muzeum historyczne otwarte 31 lipca 2004 roku w budynku dawnej Elektrowni Tramwajów Miejskich w Warszawie na Woli. Głównym celem instytucji jest szczegółowa dokumentacja historii Powstania Warszawskiego oraz zakorzenienie pamięci o tym wydarzeniu we współczesnej świadomości narodowej. Ekspozycja zlokalizowana jest na trzech kondygnacjach, na całkowitej powierzchni ponad 3000 m². Poza głównym budynkiem na terenie Muzeum znajduje się Mur Pamięci o długości 156 m, na którym wyryto blisko 11 tysięcy nazwisk żołnierzy Armii Krajowej poległych w powstaniu. Poza aktywnością wystawienniczą, naukowo-badawczą i edukacyjną (Instytut Stefana Starzyńskiego) Muzeum prowadzi różne formy działalności - organizuje spotkania i koncerty, konkursy i gry miejskie, wydaje albumy książkowe i muzyczne. Od 1 sierpnia 2010 w specjalnie przygotowanej sali można obejrzeć film „Miasto ruin” będący pierwszą w Polsce cyfrową rekonstrukcją miasta zniszczonego w czasie II wojny światowej wykonaną w 3D.

Szczegółowe informacje: www.1944.pl

NEXT FILM

Firma dystrybucyjna powołana we wrześniu 2012 roku jako spółka zależna Helios S.A. Kierowana jest przez Roberta Kijaka szefa projektów specjalnych w Agorze. Firma Next Film zadebiutowała na rodzimym rynku dystrybucją filmu Wojciecha Smarzowskiego „Drogówka”, którego ponad milionowa widownia była najlepszym wynikiem frekwencyjnym polskiego filmu w 2013 roku. W listopadzie 2013 r Next Film wprowadził na ekrany polskich kin film „Papusza” w reż. Joanny Kos-Krauze i Krzysztofa Krauze. Obraz ten zebrał rewelacyjne recenzje i otrzymał wiele nagród na polskich i zagranicznych festiwalach filmowych. Next Film ma w planach głównie dystrybucję filmów rodzimej produkcji, których koproducentem jest Agora SA oraz ważnych tytułów międzynarodowych.

W hołdzie realizatorom Powstańczych Kronik Filmowych:
Andrzejowi Ancucie „Kierowi”, Stefanowi Bagińskiemu „Stefanowi”, Stanisławowi Bali „Gizie”,
Romanowi Banachowi „Świerkowi”, Antoniemu Bohdziewiczowi „Wiktorowi”, Jerzemu
Gabryelskiemu „Orskiemu”, Waławowi Feliksowi Kaźmierczakowi „Wackowi”, Sewerynowi
Kruszyńskiemu, Kazimierzowi Pyszkowskiemu, Edwardowi Szope, Ryszardowi Szope,
Henrykowi Vlassakowi „Wani”, Antoniemu Wawrzyniakowi „Antonio”, Jerzemu Zarzyckiemu
„Pikowi” i innym.

Rozpoznani bohaterowie filmu:

ks. bp. Adamski Stanisław, Andrzej Ancuta „Kier”, Stefan Bagiński, Halina Bala „Małgorzata”
Stanisław Bala „Giza”, Jerzy Barburski, Bolesław Biega (ojciec), Bolesław Biega „Pałak”,
Henryk Bielawski „Asko”, Antoni Bohdziewicz „Wiktor”, Konstanty Bronikowski „Kostecki”
Zbigniew Brym Zbigniew „Zdunin”, Roman Brzosko „Szpak”,
Andrzej Bukraba „Żeglarz”, Mieczysław Całka „Miecio”, Antoni Chruściel „Monter”,
Alina Ciembroniewicz-Zabięło „Alina”, Julita Cyrus-Sobolewska „Lidka”, Jerzy Tadeusz
Depczyk „Drohojemski I”, Tadeusz Doberski „Dobnia”, Włodzimierz Drecki „Kawka”,
Ludwik Dunin „Włast”, Stefan Dzibczyński, Tadeusz Dziurzyński „Orlicz”, Bolesław Dzwonik,
Mieczysław Filipowicz „Filip”, Stanisław Firchał „Wicher”, Ksawery Frank „Kiejstut”, Tadeusz
Garliński „Spitfire”, Józefa Głowczewska „Ziuta”, Lech Głuchowski „Jeżycki”, Władysław
Grabiński „Pilawa”, Zbigniew Hellon „Kumpel”, Teodor Jakubowski „Todek”, Wanda
Janczarska-Bieńkuńska „Wanda”, Waław Jastrzębski „Aspira”, Józef Jezierski „Aksak”,
Stanisław Kamiński „Daniel”, Danuta Kasprzycka-Deperazińska „Iwonka”, Witold Kieżun
„Wypad”, Lucjan Kindlein „Lucjan”, Stanisław Kniachnicki „Kalik”, Konrad Kociszewski
„Radek”, Jerzy Korwin-Szymanowski „Błady”, Maria Kosicka „Małgorzata”, Czesław Kotlarczyk
„Czema”, Tadeusz Kozłowski „Kozak”, Tadeusz Krassowski „Start”, Józef Kraszewski „Kot”,
Zbigniew Krejckant „Cyngiel”, Zygmunt Królak „Patriota”, Zbigniew Kurbiel „Krakus”,
Adam Kutnik „Jawor”, Alfons Laska „Skała”, Jerzy Lipczyński „Szczerbiec”, Wojciech Luterek
„Roman”, Henryk Maciejewski „Lech”, Paweł Mańkowski „Rapier”, Marian Marciniuk „Orlik”,
Bernard Marwiński „Marwiński”, Teresa Matlakowska „Krystyna”, Wojciech Bernard Mencil
„Paweł”, Kazimierz Mikos „Bażant”, Tadeusz Mikulski „Krasicki”, Stanisław Milczyński „Gryf”,
Eugeniusz Morozowicz „Janek”, Waław Muszyński „Tyka”, NN „Biała Baśka”, NN „Jurand”,
NN „Sulima”, NN Balon „Cepeliński”, Cyprian Odorkiewicz „Krybar”, Zygryda (Krystyna)
Otwinowska, Józef Pajęczkowski „Stach Czarny”, Tadeusz Pereświat-Sołtan „Karcz”, Ryszard
Pestkowski „Olchowicz”, Franciszek Edward Pfeiffer „Radwan”, Stanisław Porębski
„Olesiński”, ks. Wiktor Potrzebski „Corda”, Franciszek de Pourbaix, Józef Pyrka „Grot”,
Kazimierz Pyrka „Andrzej”, Marian Pytkowski „Miś”, Maria Rodziewiczówna, Bernard
Romanowski „Wola”, Jerzy Rossudowski „Stary”, Janusz Różalski „Magnus”, Aleksander
Sałaciński „Aleksander”, Janusz Sawicki „Zabawa”, Stanisław Sekuła „Śmiały”, Jadwiga
Skirmunt, Karol Smogorzewski „Zenon”, Henryk Sobański „Sułkowski”, Maria Sobolewska,
Józef Sowilski „Bohdan”, Maria Sowińska, Andrzej Sroczyński-Nowina „Nowak”, Marian
Staczkun „Mirek”, Janina Stęczniewska „Inka”, Roman Strzałkowski, Waław Stykowski „Hal”,
Zdzisław Surawski „Robinson”, Franciszek Szafranek „Frasza”, Stefan Szempliński „Stefan”,
Edward Szope, Ryszard Szope, Ludwik Szumlewski „Selim”, Jerzy Szuster, Wanda Traczyk-
Stawska „Pączek”, Alicja Treutler „Jarmuż”, Jerzy Tyrawski „Tomaszewski”, Mieczysław Ubysz
„Wilk”, Henryk Vlassak, Wiktor Wcisło „Kmita”, Bogdan Wiesse „Łąka”, Bolesław Wiewióra
„Samson”, Józef Wilczak „Wilk”, Kazimierz Wilczak „Spokojny”, Zygryd Wiśniewski
„Mściciel”, Helena Wład „Lusia”, Maria Wolska „Bożena”, Waław Wójcik, Jerzy Wysocki
„Mewa”, Waław Zagórski „Lech Grzybowski”, Jerzy Zamecki „Wilczek”, Jerzy Zarzycki „Pik”,
ks. Władysław Zbłowski „Struś”, Aleksander Zubek „Julian”, Władysław Zygański „Żuk”,
Stanisław Żelaziński „Zielonka”, Krystyna Żochowska „Kryśka”, Aleksander Żuk „Żuk”

Producent
JAN OŁDAKOWSKI

Producent wykonawczy
PIOTR C. ŚLIWOWSKI

Pomysł na fabułę
JAN KOMASA

Scenariusz
JOANNA PAWLUŚKIEWICZ
JAN OŁDAKOWSKI
PIOTR C. ŚLIWOWSKI

Montaż
JOANNA BRÜHL

Opieka artystyczna
MILENIA FIEDLER PSM

Colour Grading Supervisor
PIOTR SOBOCIŃSKI JR, PSC

Dialogi
JOANNA PAWLUŚKIEWICZ
MICHAŁ SUFIN

Reżyser dubbingu
MIRIAM ALEKSANDROWICZ

Dźwięk
BARTOSZ PUTKIEWICZ

Muzyka
BARTOSZ CHAJDECKI

Opracowanie muzyczne
AGNIESZKA PUTKIEWICZ

Obsada

w rolach głównych

KAROL - MICHAŁ ŻURAWSKI
WITEK - MACIEJ NAWROCKI
PREZES - MIROSŁAW ZBROJEWICZ
JOANNA - AGNIESZKA KUNIKOWSKA
MATKA - EWA KANIA-GROCHOWSKA
WITEK PO LATACH – JACEK CZYŻ

W pozostałych rolach
(w kolejności alfabetycznej)

JAN ALEKSANDROWICZ – KRASKO, MODEST ALEKSANDROWICZ – KRASKO, PIOTR
BAJOR, MAREK BARBASIEWICZ, TOMASZ BEDNAREK, STANISŁAW BRUDNY,
WOJCIECH BRZEZIŃSKI, BARTOSZ DOMBROWSKI, JAN DRAVNEL, MARIUSZ DREŹEK,
AGATA DURNOGA, MAJA ERHART, DOROTA FURTAK, MARTA GAJKO-KRÓL, ŁUKASZ
GAWROŃSKI, MACIEJ GĄSIOREK, ZUZANNA GĄSIOREK, ROMA GĄSIOROWSKA,
KATARZYNA GODLEWSKA, JOANNA JEŻEWSKA-ADAMCZYK, NATALIA KOCZKODAN,
JULIA KOŁAKOWSKA-BYTNER, ALEKSANDRA KONCEWICZ-RULEWSKA, JACEK
KOPCZYŃSKI, KRYSZTOF KOSTOW, KATARZYNA KOWALCZYK, ANTONI KRÓLIKOWSKI,
ROBERT KURAŚ, GRZEGORZ LALEK, LECH ŁOTOCKI, BARTOSZ MAGDZIARZ, OLAF

MARCHWICKI, AGNIESZKA MATYSIAK, PIOTR MIAZGA, BARBARA MROZIEWICZ,
MICHAŁ MROZIEWICZ, WITOLD OLEKSIĄK, MACIEJ OŁDAKOWSKI, JOANNA PACH-
ŻBIKOWSKA, KAMIL PRUBAN, BRUNO PUTKIEWICZ, OTAR SARALIDZE, KRZYSZTOF
SKONIECZNY, JAGODA STACH, PAWEŁ SZCZĘSNY, ANDRZEJ SZOPA, PIOTR C.
ŚLIWOWSKI, ANNA TOMCZYK-CZERWIŃSKA, MAGDALENA WALIGÓRSKA, JAKUB
WIECZOREK, MARCIN WŁADYŃIAK, KAROL WRÓBLEWSKI, ZOFIA ZBOROWSKA,
MARIETTA ŻUKOWSKA, PIOTR ŻURAWSKI

Produkcja wykonawcza
HOUSE MEDIA COMPANY

ANDRZEJ BESZTAK
GRZEGORZ OLKOWSKI

Administrator
MAŁGORZATA DEDEK

Współpraca montażowa
SEBASTIAN KORWIN-KULESZA

Listy dialogowe
AGNIESZKA KIK
MACIEJ BESZTAK

Konsultanci historyczni
GRZEGORZ HANULA, PIOTR C. ŚLIWOWSKI, KATARZYNA UTRACKA, MICHAŁ WÓJCIUK

Konsultanci varsavianiści
KRZYSZTOF JASZCZYŃSKI, RYSZARD MACZEWSKI
FUNDACJA „WARSZAWA 1939.PL”

Konsultant ds. militariów
MARIUSZ KOMACKI

Konsultant ds. rekonstrukcji wypowiedzi
MICHAŁ BERNARD ŁACH

Rekonstrukcja cyfrowa i koloryzacja obrazu
STUDIO PRODUKCYJNE ORKA

JACEK KULCZYCKI

Szef studia
MAGDALENA ZIMECKA

Kierownik postprodukcji
JUSTYNA JUSZCZYK

Nadzór technologiczny nad rekonstrukcją
MARCIN MACIEJEWSKI

Conforming
MARCELINA GÓRKA
DANIEL PAWTEL
PAWEŁ WÓJCIK

Stabilizacja obrazu
PATRYK DUMICZ
PAWEŁ KONECKI

Rekonstrukcja obrazu
PATRYCJA GROSSMAN
KAMIL FILIPOWICZ
FRANCISZEK JANKOWSKI
TOMASZ LISIECKI
PIOTR ŁUCARZ
MAJA KOSTKIEWICZ
DOROTA OSTROWSKA
DANIEL PAWTEL
MICHAŁ PIASKOWSKI
MAGDALENA SOŁODYNA
SYLWIA TOMASZEWSKA
KATARZYNA ZAUFAL

Nadzór nad koloryzacją czarno-białych materiałów
JUSTYNA JUSZCZYK

Cyfrowa korekcja barwna
ALEKSANDER WINECKI

Asystent DI
PAWEŁ WÓJCIK

Animacja 3D
MICHAŁ KONWICKI
RAFAŁ CASTELLI

Matte painting
PRZEMYSŁAW KOTYŃSKI

Compositing
ŁUKASZ GŁOWACZ
AGNIESZKA RATYŃSKA
SŁAWOMIR ŚMIAROWSKI

Postprodukcja dźwięku
CAFE OLE

Współpraca dźwiękowa – sceny plenerowe
MARIUSZ ANDRASIK
JAROSŁAW BAJDOWSKI
MARIUSZ BIELECKI

Nagrania i montaż dialogów i postsynchronów
BARTOSZ PUTKIEWICZ

Montaż efektów dźwiękowych
BARTOSZ PUTKIEWICZ
DAREK STANEK

Efekty synchroniczne i montaż
HENRYK ZASTRÓŻNY
BARTOSZ PUTKIEWICZ
JACEK PAJĄK
ALEKSANDRA PAJĄK
ANNA KUFIRSKA

Casting
MIRIAM ALEKSANDROWICZ
AGNIESZKA MATYSIAK

Kierownik postprodukcji dźwięku
JAGNA PILCZUK

Zgranie dźwięku
TOYA STUDIOS

Zgranie DOLBY DIGITAL
MICHAŁ KOSTERKIEWICZ

Koordinacja
MALWINA CZAJKA

Nagranie muzyki
AUKSO ORKIESTRA KAMERALNA MIASTA TYCHY, DYR. MAREK MOŚ

Nagrania wykonano w
ALVERNIA STUDIOS
Realizacja nagrania
PIOTR WITKOWSKI
DARIUSZ PODHAJSKI
Nadzór techniczny
ROMAN OSES
KRZYSZTOF BIELEWICZ
Nadzór techniczny
DARIA DRUZGAŁA
Kopista
URSZULA KWAŚNICKA – CHAJDECKA

oraz
WOJCIECH GUMIŃSKI (KONTRABAS, GITARA BASOWA), BRIAN MASSAKA (GITARA),
JAKUB MIETŁA (AKORDEON), ANDRZEJ OLEWIŃSKI (GITARA), ROBERT RASZ
(PERKUSJA), SEBASTIAN ZAWADZKI (FORTEPIAN)
nagrania wykonano w
PREISNER STUDIO NIEPOŁOMICE

Realizacja nagrania
DARIUSZ PODHAJSKI

Asystent reżysera nagrań
ANDRZEJ KALETA

Strategia promocji & współpraca produkcyjna
ANNA GOŁĘBICKA

Promocja & współpraca produkcyjna
JULIA SIELICKA-JASTRZĘBSKA

Public relations
ANNA KOTONOWICZ

Współpraca
BARBARA AUGUSTYNIAK-PAPIEŻ, GRZEGORZ HANULA, AGATA KOŚCIELNA-
RATOWSKA, JAKUB KRÓL, MATYLDA PIĄTKOWSKA, MARCIN WIERZCHOWSKI

W filmie wykorzystano fragmenty następujących utworów

BŁĘKITNA RAPSODIA - MUZ. G. GERSHWIN, WYK. ORKIESTRA POLSKIEGO RADIA I TELEWIZJI W WARSZAWIE, DYRYGENT STEFAN RACHOŃ, FORTEPIAN ANDRZEJ RATUSIŃSKI (ARCHIWUM POLSKIEGO RADIA)

BROADWAY SHOWTIME MUZ. MICHAEL WHITTAKER (APOLLO MUSIC)

CHORAŁ /Z DYMEM POŻARÓW/ - MUZ. J. NIKOROWICZ, SŁ. W. UJEJSKI, WYK. CHÓR I ORKIESTRA REPREZENTACYJNEGO ZESPOŁU ARTYSTYCZNEGO WOJSKA POLSKIEGO, DYRYGENT BOLESŁAW SZULIA, CHÓRMISTRZ ANDRZEJ BANASIEWICZ (ARCHIWUM POLSKIEGO RADIA)

DO CIEBIE MATKO, SZAFARKO ŁASK - TRAD., AKORDEON JAKUB MIETŁA
OSTATNI MAZUR - TRAD., INSTRUMENTY SMYCZKOWE BARTOSZ PUTKIEWICZ
PRELUDIUM NR 1 - MUZ. G. GERSHWIN, FORTEPIAN SEBASTIAN ZAWADZKI
ROTA - MUZ. K. NOWOWIEJSKI, SŁ. M. KONOPNICKA, WYK. J. ALEKSANDROWICZ, W. BRZEZIŃSKI, R. KURAS, B. MAGDZIARZ, J. PACH, J. STACH
STO LAT - TRAD., WYK. M. DREŹEK, M. WALIGÓRSKA, M. GAJKO-KRÓL, N. KOCZKODAN, P. MIAZGA, K. WRÓBLEWSKI

TANGO MILONGA - MUZ. J. PETERSBURSKI, WYK. KAPELA POLSKA, DYRYGENT I AUTOR OPRACOWANIA MUZ. TADEUSZ KOZŁOWSKI (ARCHIWUM POLSKIEGO RADIA)

TANGO - MUZ. B. PUTKIEWICZ, SKRZYPCE GRZEGORZ LALEK

TANIEC WĘGIERSKI NR 5 - MUZ. J. BRAHMS, SKRZYPCE GRZEGORZ LALEK
WARSZAWIANKA 1831 - MUZ. K. KURPIŃSKI, SŁ. C. DELAVIGNE/K. SIENKIEWICZ, WYK. CHÓR I ORKIESTRA REPREZENTACYJNEGO ZESPOŁU ARTYSTYCZNEGO WOJSKA POLSKIEGO, DYRYGENT BOLESŁAW SZULIA, CHÓRMISTRZ ANDRZEJ BANASIEWICZ (ARCHIWUM POLSKIEGO RADIA)

WARSZAWIANKA 1831 - MUZ. K. KURPIŃSKI, SŁ. C. DELAVIGNE/K. SIENKIEWICZ, WYK. W. BRZEZIŃSKI, J. KOMASA, M. KUDELKA, R. KURAS, M. NAWROCKI, B. PUTKIEWICZ, M. WŁADYNYIAK

WIR SIND DIE BRAUNEN SOLDATEN - MUZ. R. ROONTHAL, SŁ. A. HEINZ FLESSBURG (APOLLO MUSIC)

W MOGILE CIEMNEJ - MUZ. A. ORŁOWSKI, AKORDEON JAKUB MIETŁA

piosenka „TYLE NADZIEI, TYLE MIŁOŚCI” - MUZ. KARIM MARTUSEWICZ, SŁ. ADAM NOWAK, WYK. ADAM NOWAK, SYLWIA WIŚNIEWSKA ORAZ ZESPÓŁ KARIMSKI CLUB W SKŁADZIE DARIUSZ BAFELTOWSKI (GITARA AKUSTYCZNA), PIOTR RYCHLEC (AKORDEON), MARCIN GAŁAŻYN (AKORDEON), TOMASZ NOWAK (TRĄBKA), MICHAŁ BRYNDAL (PERKUSJA), KARIM MARTUSEWICZ (KONTRABAS), MIX I MASTERING SŁAWEK "GUADKY" GŁADYSZEWSKI

W filmie wykorzystano fragment „Litani piwnic” Mirona Białoszewskiego.

Muzeum Powstania Warszawskiego dziękuje następującym osobom i instytucjom za pomoc w realizacji filmu:

BEATA BIEL, ROBERT BONIECKI, KRZYSZTOF CZYŻEWSKI, PAWEŁ GABRYŚ, DARIUSZ GAWIN, ALBERT HORN, ROBERT KIJAK, ŁUCJA KONOPKA, BOGUSŁAW KOWALSKI, MICHAŁ KWIECIŃSKI - AKSON STUDIO, ROBERT MATRACKI, EDWARD MISZCZAK, WŁODZIMIERZ NIDERHAUS, MAŁGORZATA NIEDŹWIEDŹ, AGNIESZKA PAWELEC, JERZY PETERSBURSKI JR, HENK PROEME, STEFANIA RAJGRODZKA, JOANNA ROZWODA, ANNA SIENKIEWICZ – ROGOWSKA, JANINA SONIK, ALEKSANDRA TRZECIECKA, PAWEŁ UKIELSKI, TYMOTEUSZ WISKIRSKI, ARLETA ZALEWSKA, MARIUSZ ZIAJA

FILMOTEKA NARODOWA
WYTWÓRNIA FILMÓW DOKUMENTALNYCH I FABULARNYCH
CENTRALNY WOJSKOWY KLUB SPORTOWY „LEGIA” WARSZAWA SEKCJA STRZELECKA

specjalne podziękowania
MACIEJ STRZEMBOSZ, DOROTA HAWLICZEK

Wszystkie zdjęcia użyte w filmie są prawdziwe, imiona i nazwiska bohaterów oraz ich losy są fikcją literacką

www.1944.pl
www.powstaniewarszawskiefilm.pl

Kontakt:

Muzeum Powstania Warszawskiego
ul. Grzybowska 79
00-844 Warszawa

Julia Sielicka-Jastrzębska
jsielicka@1944.pl, +48 22 5397961, 514987128

Media:

Anna Kotonowicz, Rzecznik Muzeum Powstania Warszawskiego
akotonowicz@1944.pl, +48 22 5397974, 510290057

Dystrybucja:

Next Film, ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa
Małgorzata Niedźwiedź, malgorzata.niedzwiedz@next-film.pl
+48 22 555 44 47, + 48 508 876 791

www.powstaniewarszawskiefilm.pl
www.facebook.com/powstaniewarszawskiefilm

www.1944.pl
www.facebook.com/1944pl